

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1490/2016
19.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Радослава Филиповића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Радослава Филиповића, адвоката Саше Миловановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 766/14 од 12.07.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1304/16 од 20.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радослава Филиповића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 766/14 од 12.07.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1304/16 од 20.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 766/14 од 12.07.2016. године, окривљени Радослав Филиповић је, поред осталих, оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 09.07.2014. године до 08.04.2015. године и време које је окривљени провео на издржавању мере забрана напуштања стана од 08.04.2015. године до 22.05.2015. године. Истом пресудом на основу члана 87. КЗ, окривљеном Радославу Филиповићу је изречена мера безбедности одузимања предмета и то мобилних телефона таксативно означених у изреци првостепене пресуде са картицама за те телефоне. На основу члана 91. и 92. КЗ, окривљеном Радославу Филиповићу је одузета имовинска корист у износу од 30.600,00 динара, као корист прибављена извршењем кривичног дела. Окривљени Радослав Филиповић је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у укупном износу од 218.198,00 динара и 15.000,00 на име паушалног износа у року од три месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1304/16 од 20.10.2016. године, усвајањем жалбе бранилаца окривљеног Радослава Филиповића, првостепена пресуда је преиначена у погледу одлуке о казни, тако што је

другостепени суд окривљеног Радослава Филиповића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од три године, у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 09.07.2014. до 08.04.2015. године и време које је провео на издржавању мере забрана напуштања стана од 08.04.2015. године до 22.05.2015. године, док су у преосталом делу жалбе бранилаца окривљеног и жалба Вишег јавног тужиоца у Београду у целости у односу на овог окривљеног одбијене као неосноване, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног Радослава Филиповића, адвокат Саша Миловановић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, у вези са чланом 438. став 2. тачка 1) и члана 16. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење уз налог да се поновни поступак одржи пред измењеним већем.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радослава Филиповића је неоснован.

Бранилац окривљеног Радослава Филиповића у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане правноснажне пресуде донете уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се заснивају на незаконитом доказу на коме се пресуда не може заснивати и то на биолошким траговима окривљеног Радослава Филиповића, пронађеним на пакетима у којима је била предметна опојна дрога који трагови су према ставу браниоца лажни, подметнути и настали извршењем незаконитих радњи да би се фингирало кривично дело и исходовала осуда овог окривљеног по сваку цену, с обзиром на то да се на свим кесицама и по целој контактаној површини налазе трагови пљувачке окривљеног Филиповића, а по ставу браниоца једини могући начин подметања биолошких трагова у конкретном случају је био тај да се претходно узетим брисом пљувачке из усне дупље овог окривљеног премажу кесице као предмети извршења кривичног дела и да се на тај начин изврши секундарни пренос биолошког материјала у виду пљувачке на кесици посебно имајући у виду чињеницу да је папирна марамица која је обезбеђена као доказ у кривичном поступку, и наведена у тачки 5. потврде о привремено одузетим предметима од окривљеног АА, нестала.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Радослава Филиповића, којима се правноснажне пресуде побијају, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, из списка предмета произлази да су ПВЦ кесице са предметном опојном дрогом одузете од окривљеног АА од стране овлашћених службених лица ОУП-а приликом предузимања мера из члана 286. став 1. и 2. ЗКП, и то уз потврду о привремено одузетим предметима које је овај окривљени без примедби потписао.

Да је букални брис од окривљеног Радослава Филиповића, прибављен на законит начин од стране овлашћеног службеног лица ОУП-а, произлази из наредбе Вишег јавног тужиоца у Београду, Кт 968/14 од 09.07.2014. године, на основу које су од окривљених узети букални брисеви, затим исказа криминалистичког техничара ОУП-а, АА који је изјавио да препознаје свој рукопис на извештајима о форензичком прегледу лица места од 10.07.2014. године, као и на документима који су достављени Биолошком факултету, објашњавајући да у ПС Земун, само крим. техничари узимају брисеве, а не други полицијски службеници и да само крим. техничари имају шифру уз помоћ које могу да приступе рачунарској апликацији која се користи за сачињавање белешке о форензичком прегледу лица места, при чему је и графоскопским вештачењем рукописа овог сведока на извештајима о форензичком прегледу лица места од 10.07.2014. године као и на документацији која је достављена Биолошком факултету утврђено да се на оба документа налази аутентичан потпис сведока АА.

Налаз и мишљење комисије вештака Биолошког факултета који су за предмет имали утврђивање ДНК профила кесица у којима се налазила предметна дрога и допунски налаз и мишљење ове установе који је требало да определи порекло биолошких трагова – пљувачке, изузетих са провидних ПВЦ кесица, од којих су формиран и узорци који су били предмет анализе, обављени су у складу са наредбом Вишег јавног тужиоца у Београду Кти 299/14 од 11.07.2014. године и наредбом председника већа Вишег суда у Београду од 20.04.2015. године, а исти су сачињени од стране комисије вештака овлашћене стручне установе – Биолошког факултета, Универзитета у Београду, које вештачење је дато у складу са правилима науке и струке.

Поред тога, из списка предмета произлази да је првостепени суд у доказном поступку на главном претресу на сагласан предлог странака извршио увид у све цитиране доказе, те да на исте није било примедби одбране окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази, а насупрот наводима захтева браниоца окривљеног да наведени докази ни сами по себи нити по начину прибављања нису у супротности са Уставом, Закоником о кривичном поступку, другим законом или општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима и следствено томе не ради се о незаконитим доказима на којима се пресуда не може заснивати у смислу члана 84. ЗКП, а указивање браниоца окривљеног да су биолошки трагови окривљеног пронађени на предметним ПВЦ кесицама са опојном дрогом подметнути у циљу осуде окривљеног је оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажној пресуди које не може бити предмет испитивања по овом ванредном правном леку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић